

ZARZĄDZENIE

Dnia 2 lipca 2026 r.

sędziego sprawozdawcy Barbary Skoczowskiej z dnia 2 lipca 2026 r.

o odmowie przyjęcia wniosku

1. Na podstawie art. 80 § 2a i 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych w zw. z art. 13 k.p.k. oraz art. 120 § 2 k.p.k., **odmówić przyjęcia wniosku** o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej **X. Y.** - sędzi Sądu Okręgowego w [...], albowiem **nie odpowiada on warunkom formalnym i nie jest możliwe nadanie mu dalszego biegu.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik E. T. – radca prawny M. W. wniósł o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. - sędzi Sądu Okręgowego w [...] za czyn z art. 212 § 1 k.k.

Przepis art. 119 § 1 k.p.k., określa wymogi formalne, jakie winno spełniać każde pismo procesowe składane przez strony w procesie karnym, a więc także wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej. Zgodnie z treścią § 1 pkt 1 k.p.k. powołanego wyżej art. 119 k.p.k., wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności – będący pismem procesowym – winien zawierać oznaczenie sprawy karnej, której dotyczy. Wnioskodawca ma więc obowiązek wskazać konkretne postępowanie karne, które jest prowadzone przeciwko sędziemu, stawiane mu zarzuty oraz organ sądowy, przed którym to postępowanie się toczy. Uchylenie immunitetu sędziemu nie może bowiem nastąpić in abstracto, lecz tylko w konkretnej sprawie i w zakresie konkretnych czynów zarzucanych sędziemu.

Natomiast jak stanowi art. 80 § 2b u.s.p., jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego lub jest oczywiście bezzasadny, prezes sądu dyscyplinarnego, w drodze zarządzenia, odmawia jego przyjęcia.

Wskazać należy, iż skoro w chwili obecnej w sądzie rejonowym nie zostało zarejestrowane postępowanie z oskarżenia prywatnego przeciwko sędzi X. Y., to w sensie procesowym nie istnieje sprawa karna, w ramach której immunitet mógłby zostać uchylony. Co prawda w aktach sprawy znajduje się pismo zatytułowane „prywatny akt oskarżenia”, jednakże – wobec faktu, że nie zostało ono skutecznie wniesione do właściwego sądu jako skarga inicjująca postępowanie karne – nie wywołuje ono żadnych skutków procesowych.

W tej sytuacji, bezprzedmiotowe jest również wzywianie wnioskodawcy w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez przesłanie prywatnego aktu oskarżenia wniesionego do sądu oraz wskazanie sygnatury aktu sprawy karnej. Z treści pisma pełnomocnika wprost bowiem wynika, iż prywatny akt oskarżenia zostanie wniesiony dopiero po ewentualnym uchyleniu immunitetu sędziego. Taka konstrukcja stoi w sprzeczności z obowiązującą procedurą, która wymaga uprzedniego zainicjowania (wszczęcia) postępowania karnego, aby wniosek o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej stał się dopuszczalny.

Dodatkowo podkreślić należy, że przedmiotowy wniosek został sporządzony i złożony przez profesjonalnego pełnomocnika. Od podmiotu kwalifikowanego wymaga się podwyższonej staranności oraz bezwzględnej znajomości przepisów procedury karnej regulujących instytucję immunitetu sędziowskiego.

Wobec powyższego, z uwagi na niespełnienie wymogów formalnych uniemożliwiających nadanie wnioskowi biegu, zarządzono jak wyżej.

[M. T.]

